

ELSŐ OSZTRÁK-MAGYAR JÓTÉKONYSÁGI EST

November elején keresett meg Balogh Michael azzal, hogy szeretnének egy jótékonyági estet szervezni Fülesen. Megkérdezte, hogy tudnék-e segíteni a rendezvény szervezésében, lebonyolításában. Örömmel mondtam rá igent. Decemberben már konkrét programmal érkezett. 8 zenekar jelezte, hogy fellépnek az esten. Sok helyről kaptunk italfelajánlásokat. A fülesi péktől kenyeret, lövői vállalkozóktól sört. Az 5 főszervezőn kívül sok önkéntes segítette a rendezvény lebonyolításában. Az utolsó megbeszélésen már csak a kedvezményes árakat kellett leegyeztetni. Reményeinket túlszárnyalva rengetegen jöttek el és adakoztak. A jótékonyági est valóban nagyon jól sikerült. A bevételeket minden kasszánál pontosan rögzítettük. A rendezvény után megkezdődött az elszámolás, a fennmaradó rész szétosztása, és a szervezetekhez való eljuttatása. A befolyt összeg 5700 euró volt. 3 szervezet részesült belőle. Az *Osztrák Rákosokért Alapítvány*, a *Magyar Vöröskereszt Lövői Egyesülete* és a *Vesebetegek Vas Megyei Egyesülete*.

December 23-án volt a hivatalos átadás, ahol a szervezők átadták az egyesületek vezetőinek az összegyűlt adományokat.

Én a *Vesebetegek Vas Megyei Egyesületnek* adhattam át a pénzt. Már előtte telefonon többször beszéltem Filipovits Imre vezetővel, aki nem győzött hálálkodni és köszönetet mondani az áldozatos munkánkért. Elmondta, hogy ez az összeg az egyesület egész éves költségvetését fedezi, így egyéb befolyt összegből tudnak egy előadásorozatot is tartani, hogy felhívják az emberek figyelmét a vesebetegségek megelőzésére.

Nagyon kedves, önzetlen embereket volt szerencsém megismerni a szervezések közben. Az átadási ünnepségen láttam a vezetőkön, hogy mennyire örülnek az adománynak, mert már tudták, hogy ezzel mennyi embernek tudnak segíteni.

Mi is örültünk, hogy a sok fáradságos munka ellenére mennyi embernek tettük szebbé a karácsonyát, és vittünk melegséget az otthonukba. Jövőre is szívesen vállaljuk ennek a reményteljes kezdeményezésnek a folytatását.

Grégerné Bors Éva

Nyársdugás

*„Tudom disznót öltetek,
Kolbászt, májast töltettetek,
Ha engem nem részeltetek,
Több disznótort ne érjete!”*

(DÖMÖTÖR Tekla: Régi és mai magyar népszokások. – Bp., Tankönyvkiadó, 1986;152.)

A hideg idő beköszöntével, november vége után, amikor már minden betakarítási és ahhoz kapcsolódó munkálatot elvégeztek a gazdák, kezdetét vehette a disznóölések időszaka. Ez nem csak a nyár folyamán megfogyatkozott hús pótlása miatt volt jelentős esemény (habár kétségtelenül ez volt az elsődleges célja), hanem társadalmi szerepe is meghatározó volt.

Nem csak a család apraja-nagyja, hanem a komaság is kivette a részét a sertés feldolgozásából, elkelték a segítő kezek, hiszen ha jól belegondolunk, a modern gépesített eszközök nélkül elég idő- és energiaigényes munka volt eljutni a hajnali pörzsöléstől a már kész, betöltött, illatos hurkáig, kolbászig.

A fásasztó nehéz nap végén a megérdemelt kikapcsolódást, a tort is megzavarhatta valami.

Hogy mi? Hát a **nyársdugók** érkezése. Nem is igazi zavarkolódásról volt szó, hiszen akkoriban a disznót ölő családok számoltak a nyársdugókkal. Hogy kik is ők? Általában suhanc legények, akik be-bekiabáltak, zörgettek a disznótort ülők ablakán, behajították az udvarra, vagy csak a kerítésre tűzték nyárjaikat. Ha behívták őket és megvendégelték, hálából jókívánásokat mondtak. Ha nem hívták be őket, akkor is gazdagon megpakolták a háziak hurkával, kolbásszal és egyéb kóstolónak szánt finomsággal a nyársukat. Tréfából előfordult az is, hogy fűrészporral töltött hurkát kaptak. Vicces köszöntőket, jókívánásokat skandálva álltak tovább.

Napjainkban sajnos már csak kuriózumként találkozhatunk disznóölésekkel, azok is leginkább a falusi turizmus fellendítése érdekében rendezett „látvány disznóölések”, amelyek hangulatukban és szokásaikban igyekeznek feleleveníteni a régi torokat.

Dani Krisztina